

Aan de onbekende die mij een prentbriefkaart stuurde uit Nederland (1988)

I

Je kaart met Groeten uit Holland met
Vijf plaatjes, dierbare vechter voor
Mijn vrijheid, had hier nooit mogen komen,
Eigenlijk; ten eerste, je schaamteloos adres:
Er zijn te veel dorpjes 'NABIJ ZOMBA,
MALAWI' dan dat post zomaar terecht komt in de
Mikuyu-gevangenis; verder, gezien de (naar ik
begrepen heb) zákken vol protestbrieven, documenten,
Boeken, literaire tijdschriften, prentbriefkaarten,
Telexen, faxen en wat al niet, dagelijks
Binnengekomen bij het Centraal Sorteerbureau der
Posterijen, later doorgestuurd naar mijn
Hoofdmeester en zijn trawanten en de
Inlichtingendienst en hun informanten om ze te
Verbranden dan wel te archiveren dan wel in de
Prullenbak te deponeren: jouw briefkaart had
Helemaal het recht niet aan te komen in de
Mikuyu-gevangenis. En hoe kon je raden dat ik
Uiteindelijk mijn Gelasting tot Gevangenneming zou
Tekenen (no. 264), 21 oktober, en vreselijk
Verlangde naar de handtekening van een ander mens
Ter ondersteuning (van mijn moed en moreel)
Zo nodig Nederlands en raadselachtig, gestempeld
Roosendaal, gepost te Den Haag op 23 oktober
1988, ter opbeuring van deze geschokte geest
En deze gevlekte blote voeten, vastgezogen
Aan het doornatte doodsdreigende ruwe cement
Van Mikuyu's gevangenisgrond? Maar veel dank,
Veel dank uit naam ook van ons allen in D4!

II

Je stuurde me die Hollandse toeristenkaart
Die ik buiten waarschijnlijk had verfoeid; maar
Aan deze kleffe roodstenen en gebarsten
Cementen muren is het aanzicht van een
Bruinverbrande Hollandse klompenboer
Met zwarte pet, blauw hemd, oranje schort,
Chocoladekleurige broek en bruine klompen
Die witte, rode en gele klompen verkoopt,
Gewoon een Tantaluskwelling voor deze
Levi-schoenen met grote gaten en voeten vol
Blaren! Je stuurt me Hollands manvolk met
Witte broeken en witte hemden en rode,
blauwe en gele hoeden, die stapels en stapels
Edammer kazen ronddragen op ovalen
Plankieren als uitbundige spot op onze grauwe
Goulash van verkankerde koeienbotten gemalen
Door wormwoest aangevreten rode bonen!
Je vergast ons op Hollandse klokgevels naast
Fruitbomen, een gezinnetje dat door de
Winkelstraat loopt; een betonnen kerk met
Arcades en Korinthische zuilen, waarschijnlijk

Bomveilig; een Hollandse moeder en dochter
Met witte hoofdkapjes en leuke zwartwitte
Jurken, gezeten op een keurig gemaaid groen
Gazon, die elkaar rode tulpen geven in een
Veld van ontelbare gele tulpen; en ik bied
Je deze van malaria doortrokken bekladde,
Bespatte muren, zonder dokters of priesters
En twaalf maanden van ontzegd bezoek van
Vrouw, dochters, zoon, verwanten vrienden!

III

Maar hoe deze vijf plaatjes ook langs de sorteerdens
Glipten, jouw Groeten uit Holland,
Lieve vriendin, gaf ons een golf van hoop en geloof
Om het vol te houden binnen de stinkende muren van
Onze koude cellen; vandaag zullen de middernachtelijke
Oorkruipers, snerpender dan huilende hyena's, oplossen;
We zullen de ratten niet langer aan onze rottende
Teenstaken voelen knagen; en de middernachtelijke
Pis van die puisterige hagedissen zal
Niet stinken; en als die schorpioen vannacht weer
Steekt, zullen onze stampende voeten in D4 opspringen
In gejubel over onze Groeten uit Holland.

Jacques Mapanje (1944)

Vertaling: Daan Bronkhorst
Uit: Voor je ogen (2011)